

JØRGEN KNUDSEN

Se, hvor rig du er

BIBELSTUDIE

LOHSE

Indhold

5	Forord
7	1. samling: Barnekår
12	2. samling: Fællesskab med Jesus
17	3. samling: Helligåndens arbejde i os
23	4. samling: Troens kampe
29	5. samling: Glæde
34	6. samling: Engle – vores glemte beskyttere
40	7. samling: Håbet om evigt liv
48	Oversigt over Lohse-bibelstudier 2015

Forord

Kan vi egentlig tillade os snakke om, hvad vi får ud af at være kristne? Efter at have arbejdet med dette bibelstudiehæfte må jeg bare sige, at det er helt utroligt, hvor meget vi får ud af det. Vi er faktisk rige uden lige. Før jeg begyndte på dette hæfte, tænkte jeg ofte, at det, jeg får ud af at være kristen, er evigt liv. Det er slet ikke så dårligt, men får jeg ikke mere ud af det her og nu? tænkte jeg. Og det gav skubbet til at skrive dette studiehæfte.

Jo mere jeg har arbejdet med emnet, jo mere er der dukket op. Og jo mere jeg har arbejdet med de enkelte ting, jo mere indholdsrige er de blevet. Jeg håber, at arbejdet med dette studiehæfte må blive en øjenåbner for, hvor rige vi kristne er her og nu i vores hverdag. En række andre ting kunne være taget frem: bøn, det kristne fællesskab, forsoning, aldrig alene osv. I kan selv lave listen længere og dele jeres erfaringer med hinanden.

I håb om, at vi må se og huske, hvor rige vi er.

En særlig tak til studiegruppen i Mårslet, fordi I endnu en gang ville være sparringsgruppe.

Jørgen Knudsen

Brugsanvisning

Hver samling indledes med punkterne *Tjek ind* og *Tilbedelse*. Herefter kommer arbejdet med samlingens tema. Læs Jørgens kommentarer højt, efterhånden som I når frem til dem. Hvor der står »læs« ved en bibelhenvisning, læses den også højt. Spørgsmålene tages op et

ad gangen. Hvis I ikke når hele samlingen på én aften, tager I bare resten af samlingen næste gang, I mødes. I så fald kan I springe *Tjek ind* over, men vi anbefaler, at I stadig bruger afsnittet *Tilbedelse* for at få sindet rettet ind mod Gud, inden I fortsætter arbejdet i *Tilegnelse*. Lidt forklaring til de fire punkter:

Tjek ind – Den indledende aktivitet, hvor I sporer jer ind på samlingens emne.

Tilbedelse – Her retter I jer mod Gud ved at bede, takke, lovprise og tilbede ham. I kan gøre det, ved at alle får mulighed for at bede højt, eller I kan lade én bede.

Tilegnelse – Her arbejdes med bibeltekster og spørgsmål. Nogle gange kan det måske være en god ide at lade spørgsmålet gå en »runde«, så alle får mulighed for at give deres svar. Derefter kan der være mulighed for at kommentere hinandens svar.

Tjeneste – I slutningen af samlingen rettes opmærksomheden mod, hvad vi konkret kaldes til at gøre ud fra samlingens tema.

Redaktionen

1. samling

Barnekår

TJEK IND

At komme hjem til sine forældre er ofte noget særligt for børn i alle aldre. Her kan man opføre sig anderledes end andre steder, for her har man en særstatus. Her er man barn. Her kan man tillade sig at lade facaden falde. Her kan man skælde ud og opføre sig helt urimeligt, her kan man slappe af med benene oppe på bordet. Her er man hjemme.

Det giver nogle særlige privilegier at være barn af huset. Man kan tillade sig noget mere. Man kan kigge i køleskabet, åbne låget på kagedåsen og tænde for tv.

Men der følger også nogle konsekvenser med det at være barn. Man gør noget for sine forældre, fordi de er ens forældre. Deres liv påvirker og vedrører ens eget liv.

Spørgsmål 1: Jeres livssituationer kan være meget forskellige, og I kan sidde med vidt forskellige forhold til jeres forældre. Prøv at fortælle hinanden om:

Hvordan oplever du at være på besøg hos dine forældre?

Hvad betyder det for dig at have forældre?

Hvis du har mistet dine forældre – hvad betyder det for dig?

TILBEDELSE

Hvilke ord vil I sætte på »egenskaber hos gode forældre«? – De gør mig tryk, de er stærke, så de kan beskytte mig, de ...

Gud er endnu bedre end de bedste forældre. Brug

lidt tid på at takke og prise ham for det – fx ved at bede højt sammen. I kan eventuelt finde stikord ved at sende en seddel rundt, hvor I hver især skriver et eller flere ord. Før I beder sammen, kan I aftale, hvem der husker at takke Gud for de enkelte stikord.

TILEGNELSE

Som kristne har vi fået barnekår hos Gud. Vi har fået Gud som vores far. »Barnekår« er oprindeligt et juridisk begreb, der betyder adoption. På NTs grundspråk (græsk) er ordet barnekår sammensat af ordene for »søn« og »indsætte«. Ordet fortæller om, hvilket forhold adoptivbarnet bliver sat ind i. Man bliver fuldgældigt barn af dem, som adopterer én.

Ordet »barnekår« er ikke anvendt i GT, men tanken forekommer. I 1 Mos 12,1 ser vi, at Gud udvalgte Abraham. I 5 Mos 14,1-2 siger Moses, at Israels folk er sønner af Gud, og videre, at Gud har udvalgt dem. Israels folk har altså ikke fortjent deres barnekår, men de har det ene og alene, fordi Gud har udvalgt dem.

Ordet »barnekår« bliver brugt direkte i Rom 8,15. 23; Gal 4,5 og Ef 1,5. Rom 9,4 har samme ord på grundsproget, men her er det oversat med »førstefødselsret«. Mange andre steder taler om dette, at vi er Guds børn.

Læs Joh 1,12-13 og Gal 3,26-29.

Vi kristne har fået barnekår af Gud. Alle, som tager imod Jesus, har fået ret til at være Guds børn. Ifølge NT og vores lutherske tradition lærer vi, at denne »adoption« sker i dåben. Vi får her de samme rettigheder, som Jesus har.

Jesus taler om et særligt kendetegn for disse børn: Det er dem, som tror på hans navn. Jesus understreger også her, at det er sket efter Guds vilje. Gud har udvalgt os, og ved troen på Jesu navn har vi barnekår.

Der er noget befriende i, at det ikke er noget, vi skal gøre os fortjent til. Det er noget, Gud gør med os. Barnekår er noget, han giver os.

Spørgsmål 2: Hvad skal der til for at have barnekår? Hvem kan få barnekår?

Læs Rom 8,15-17 og Ef 1,3-14.

Det er Guds ånd, som giver os barnekår. Vi kan ikke tage retten til at være Guds barn af os selv, men vi får den givet gennem Guds ånd, som har taget bolig i os.

Ved Helligåndens medvirken kan vi nu sige far til Gud. Vi må endda kalde ham Abba, Fader. Det er det samme tillidsfulde og dybt fortrolige udtryk, som Jesus brugte, da han bad til Gud i Getsemane Have.

Spørgsmål 3: Hvad har vi fået del i, når vi har barnekår hos Gud?

Læs Luk 22,39-46. Her læser vi om, at Jesus kæmper en indre kamp med sig selv. Han oplever at stirre ned i den dybeste afgrund, et menneske kan opleve. Han står over for sit livs vigtigste valg og vælger at kalde på sin far i himlen. Han kunne vælge sig selv og det, han syntes så lettest ud, men han vælger at lægge sit liv i sin fars hånd.

Jesus brugte altså sin far i himlen, når han havde det svært og skulle træffe afgørende beslutninger. Jesus er søn af Gud, og derfor har han barnekår. Ved tro på Jesus har vi de samme vilkår og muligheder, som Jesus har over for Gud, vores far i himlen.

Når livet gør ondt. Det kan være døden, der rammer en af vores nærmeste. Det kan være alvorlig sygdom. Det kan være problemer i ægteskabet eller med børnene. I alle disse situationer kan vi trygt henvende os til vores far, han vil lytte til os.

Vi står også over for valg i vores liv, både store og små: Valg af ægtefælle eller arbejde, eller hvor vi skal bo. Også her må vi henvende os til vores himmelske far med vores overvejelser, frustrationer og bekymringer.

Nogle gange er det hårdt for os at gøre det, Gud vil. Der er perioder i vores liv, som er svære at komme igennem, og hvor vi måske også er bange for at miste troen på Jesus.

Jesus havde den tillid til sin far, at han lagde sit liv i hans hænder. Vi kan trygt vælge at gøre det samme. Jesus slap ikke for lidelserne. Det gør vi heller ikke, selv om vi har barnekår. Men vores far i himlen vil altid være hos os, han vil hverken slippe eller forlade os.

Det er hårdt at erkende, at man har gjort noget forkert, og det er lige så hårdt at bekende det. Da jeg var dreng, tog jeg en aften mod til mig og fortalte min far om tre - fire ting, jeg havde gjort, og som ikke var godt! Jeg var nervøs for hans reaktion, men jeg havde bare brug for at få ryddet op. Jeg husker, at det var godt at få ryddet op, og min fars kærlighed til mig holdt til det.

Vores himmelske fars kærlighed til os holder til alt det, vi gør. Læs lignelsen i Luk 15,11-24. I vers 20 fortæller Jesus om faderens modtagelse af den søn, som i høj grad havde trådt på ham. Vores himmelske fars betingelsesløse kærlighed til os gør, at vi trygt kan komme med alt til ham. Alt det vi har gjort forkert, alle vores svigt og alle vores nederlag. Han lytter til os, tilgiver os og giver os kræfter til at rette op på det, der er mulighed for at ændre på. Vores far i himlen elsker og accepterer os som dem, vi er.

I vers 22-24 ser vi, at faderen ligefrem fejrer sønnens hjemkomst. Gud fejrer os ved at give os tilgivelse, fred i hjertet og nyt mod, og han gør det ved at hjælpe med at løse de problemer og konflikter, vi har skabt.

Som børn må vi trygt komme til Gud med alt. Når vi gør det, viser vi, at vi tror på ham og regner ham for vores far.

Spørgsmål 4.: Hvilke oplevelser har I med at henvende jer til jeres far i himlen

- a) når I står over for noget svært
- b) når I skal træffe et valg
- c) når I skal gøre op med en synd.

TJENESTE

Når vi som Guds børn lever i dette trygge barneforhold til vores himmelske far, vil det naturligvis præge vores liv på mange måder. Ligesom far elsker alle, må vi også søge at favne andre med kærlighed.

Spørgsmål 5: Tal om, hvordan jeres barnekår kan give jer

- tilskyndelse til
- inspiration til
- kraft til

at favne andre med kærlighed.

Slut eventuelt med at læse Ef 1,5-7 højt.